

Men vi ser det som noget positivt, at Folketinget i forbindelse med forespørgselsdebatten rejst af Kristeligt Folkeparti om religionsfrihed den 4. maj i år enstemmigt vedtog at fremme religionsfrihed i dansk udenrigspolitik, herunder i bistandsarbejdet.

Der bør endvidere ses på, hvordan miljøhensynet kan inddrages bedre i ulandsbistanden. Mere specifikt skal miljøaspektet være bedre integreret i sektorprogrammerne. Det er i øvrigt også noget af det, som papiret beskæftiger sig med, men som vi synes er en vigtig diskussion at have også i det videre projekt. Det gælder også en konsekvent miljøvurdering af privatsektorprogrammet og de blandede kreditter.

Når det gælder ngo'erne, som har været diskuteret her i dag, så yder de efter Kristeligt Folkepartis opfattelse en stærk og solid indsats på ulandsområdet.

Forankringen i syd er betydelig, og det vil jeg gerne understrege i debatten her i dag. Forankringen i nord, hjemme i Danmark, har måske været det mest centrale, men hvor den i syd er stærk, halter den, som ministeren også var inde på i sit oplæg, her i nord, og det er et problem.

Det kan være svært at måle den folkelige forankring, og den kan bestemte heller ikke alene gøres op i kroner og øre, i penge. Alligevel er vi helt klart af den opfattelse i Kristeligt Folkeparti, at den folkelige opbakning også afspejler sig i den egenfinansiering, der kan præsteres i forhold til den støtte, der modtages af organisationerne fra Danidas side.

Derfor deltager vi meget gerne i den fordomsfri diskussion, som jeg synes at udviklingsministeren i analysedokumentet har lagt op til, og vi ser gerne, at man indfører et krav blandt flere til ulandsorganisationer, der vedrører egenfinansiering, dog med mulighed for at dispensere, især for de mindre organisationer, der ellers vil blive ramt hårdt.

Vi synes, det er vigtigt at sætte fokus også på spørgsmålet omkring gældslettelse fra dansk side. Danmark har i mange år været foregangsland på det område. Vi synes, vi måske halter lidt bagefter i øjeblikket i forhold til nogle af de store vestlige lande, Storbritannien og USA.

Også Norge er kommet med egenbidrag, og vi synes, at Danmark i høj grad også selv burde fremlægge en plan for, hvordan vi vil eftergive den bilaterale gæld, på den betingelse selvfølgelig, at de frigjorte midler kommer de fattige lande til gode.

Vi er betænkelige ved den udvikling, der er sket i retning af, at anvendelse af ulandsbistanden nu også går til at dække Eksportkreditfondens underskud, som om det skulle være en form for gældslettelse. Vi vil gerne være den form foruden. Også det må vi diskutere videre.

Vi er enige i, at den nogenlunde ligelige fordeling mellem multilateral og bilateral bistand skal fastholdes. Vi vil dog gerne ændre på fordelingen mellem den regionale bistand og ser gerne, at man i højere grad tilgodeser Afrika, som ellers let bliver glemmt.

Vi er enige i, at den multilaterale bistand, som ministeren lægger op til, i højere grad bør tematiseres eller øremærkes, men vi synes, det er vigtigt, at man sikrer sig, at det ikke betyder, at man hiver for meget fra de generelle bidrag til f.eks. FN's særorganisationer. Det vil helt kunne sparke benene væk under dem. Vi skal finde en god balance dér.

Landevalget, hvilke lande der skal være Danmarks programsamarbejdslande, har været berørt her under debatten i dag. Det er jo ikke noget, der vedrører den egentlige revision af strategien, men jeg vil da godt sige, når det nu har været drøftet, at vi i Kristeligt Folkeparti ikke er enige i, at bistanden til Indien skal genoptages. Vi er enige i, at vi dropper Indien som programsamarbejdsland, men vi synes, vi skulle holde fast i den udfasningsplan, der blev fastlagt i 1998 i forbindelse med, at Danmark besluttede sig for at reagere på Indiens atomprøvesprængninger.

Lad mig afslutningsvis rose – for det synes jeg der er god grund til – udviklingsministeren for mange gode debatoplæg, rapporter, som har været fremlagt både fra hans og ministeriets side i forbindelse med revisionen af Strategi 2000. Det har udgjort et godt grundlag for både debatten i dag og for debatten i det hele taget.

Kim Behnke (FRI):

I Frihed 2000 har vi den opfattelse, at statslig ulandsbistand moralsk svært kan forklares og retfærdiggøres.

Derfor er det også sådan, at vi ikke har støttet den linje, den danske regering har ført, vi har ikke støttet den linje, der er ført i Folketingets Udenrigsudvalg, og sidst, men nok så præcist, har vi ikke støttet de forskellige ulandsprojekter, der har været forelagt for Folketingets Finansudvalg.

Til gengæld mener vi, at det er relevant, at en stat som den danske går ind og yder katastro-